

Právě čtete

číslo 3.

VĚTRNÍK

Ročník XXIX.

Neděle 10. října 1999

Ivu Mičkalovi snad fotoaparát srostl s hlavou

Program na dnešek

9:00	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	
13:00	Kurz režizérů SČDO	sokolovna
14:30	KPR	spořitelna
13:30	rozloučení s DS Hodoňovice	malý sál
14:00	sraz DS Krakonoš	
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Krakonoš	na MěÚ
15:00	vítání DS Krakonoš	před divadlem
16:00	beseda s hercem Janem Kanyzou	Velký sál
19:30	DS Horšovský Týn Zpověď dítěte svého věku	velký sál
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:30	zahájení KPR	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS Svítání Hodoňovice Lukáš Bjo-
lek a Tomáš Marek KRÁSA NESMÍR-
NÁ

Nuže, kde přebývá Krása Nesmírná, v čem přebývá a zda vůbec přebývá? Toť otázka za 100 000 dolarů, neboť jak do této inscenace, ale zároveň neinscenace vstoupit, a to i s ohledem na publikum, které - nutno konstatovat - bylo ve vnímání koncepčnější než samotná koncepce tvaru na jevišti. Takže, pokud se shodneme, že Krása Nesmírná je součástí potlachu v Bílých skalách vše je zcela v pořádku. Nacházíme se ale na národní přehlídce, takže, přes všechnu úctu k řadě velmi povedených gagů a dokonce i občas zjevivší se situaci, je nutno přece jen uplatnit jistá divadelní kritéria. Jde o to, že inscenace ve svém půdorysu je růžencem jednotlivostí, které nejsou propojeny do koncepce obloky, není zde záměr celku, a také nemají tah, který by k směřoval k nějakému úběžníku, a to i přesto, že inscenátoři výchozí pohádku ctí a převypráví celkem důsledně byť po svém.

Už jen proponované sovětské drama se vyčerpá pouze v titulcích, byť uspořádání a barevnost paravánů v prvé chvíli navodí jinou atmosféru, kterou navíc podtrhne, a velmi dobře, navázání komunikace s divákem, vstřícné, neagresivní, takže jsme naladěni na mystifikaci a představení, jehož tématem bude hravost. Ne, že by se hravost nekonala, ale v celku představení se pak jeví náhodná. Vynořuje, by vnučuje se otázka, co je záměrná "neumětelnost" a co je opravdu neu-

mětelské, co vznikalo za pochodu jako sled nápadů, které už nikdo nekorigoval, nepoměřoval ve smyslu jednotlivosti a celku, takže se opět dostáváme k již zmiňovanému potlachu. Škoda! Ono se totiž opět ukázalo, že inzitenost a parodie se zrovna nesnášejí, pokud nejsou (což není snadné) stavěny jako symfonie, jako záměr, co kterým prostředkem sdělit.

Přitom je "zaděláno" na mnohé, ale těsto nekynulo a nebylo dále zpracováno a vytvarováno do podoby chutného pečiva, takže chvíli s radostí koušeme do nádivky koláče, chvíli přežvykujeme připálenou kůrku. A zase, je zde jis-

tá divadelní poučenost, jisté vědomí o účinnosti prostředků ke sdělení, ale most má jen pilíře a ne vozovku, po které by nás inscenátoři bezpečně dovezli do zlatého zámku. Říkám poučenost a zkušenost, neboť se mi nechce věřit, že to v nich je, řečeno s Hrabalem, jako v koze. Jejich schopnost opakovat - třeba sekvenci od začátku, protože od včerejška by tomu ten druhý nerozuměl, a poté ji povýšit v situaci v Bulatem je jasná. Ale pak opakují sekvence dvakrát, třikrát, v duchu pohádkové motivace, ale ona to je tuhá retadace. Skvěle vymyšlení koně, a jejich první zapojení a rozehrání je úžasné, ale divadelní schopnost je proměňovat v cosi jiného, onen pohyb divadelního znaku se nekoná, až na drobnost, že poslouží jako konstrukce stanu - ale těžko uvěřit, že to byl záměr, a ne pouhý nápad. Pohrávání si významem slov, když směřuje k situaci, k tématu situace funguje, aby za chvíli by-

lo zcela samoučelné. Totéž samozřejmě platí o zcizování, o hravosti v zpřeměňování scénických poznámek, a nehravosti a nevýznamovosti použitých maňásků (nejspíš proto, že jich je málo?), výborné, hyperbolizované zapojení přátelství přes motiv od K. Ma-ye, výtečné paradoxní zpracování klasického pohádkového motivu o tom, že hrdina bude rozumět řeči zvířat jdoucí až tak daleko, že právě proto, že rozumí, je nemůže zabít, což je zase lano k současnosti, et cetera, et cetera. Od schopnosti gag vystavět k utopení gagu tím, že protažení náprahu nakonec mine míček smíchu. Šlo by pokračovat dál a dál, už takhle je to slov víc než dost, ale je to proto, že cosi zde je, cosi, co nelze ve své podstatě rozlišit, a co se v žádném případě nesluší smést ze stolu. Ale, velmi bych se zatím bránil tomu označit Krásu Nesmírnou za autorské divadlo, v jeho pravém divadelním slova smyslu. Autorský vklad zde nesporně je, ale projevuje se zatím pouze v rovině nápadů a ne v jejich kompozici za konkrétním tvarem, leda bychom za tvar a za cíl to inscenace považovali pouhé, ale dobré, jen si zařadit. A to se mi přijmout nechce. Scé-

nografie v první fázi podotýká, že kostýmy měli rysy grotesknosti, a ze směsice výtvarných prostředků se nejvýraznější jeví koňská stylizace.

Vladimír Zajíc

Hodoňovičtí doma a ve Vysokém

rozhovor s autory, režiséry a herci Lukášem Bjolkem a Tomášem Markem a herci Danielou Janákovou a Janem Bužkem

Z telefonátu s naší londýnskou zpravodajkou slečnou Hejralovou vyplynulo, že je tam o trochu lepší počasí než ve Vysokém. Jak je kolem Frýdku - Místku?

Počasí je špatné, dnes ráno (tzn. v sobotu, pozn.aut.) tam pršelo.

Přijeli jste v pátek večer. Jaké jsou vaše dojmy?

Ubytování je dobré, což u nás na Ostravsku znamená, že je výborné. Překvapila nás hřející podlaha. A pak výlohy v obchodním středisku, to je úžasná věc. Velmi se nám líbilo přivítání jak na městském úřadu, kde jsme si dobře popovídali se zastupitelem panem Petruškou, tak i před Krakonošem. Lidé jsou tu ochotní a přívětiví, dokonce při technických přípravách jsme nemuseli nic dělat, stačilo říct, co potřebujeme.

Nevím, jestli byl někdy na přehlídce soubor složený z tak mladých lidí. Kolik je vám v průměru let? Máte i starší členy?

Hrajeme jenom my mladí, jinak

máme i starší členy. Je nám kolem dvaceti.

Kdy byl váš soubor založen?

Oficiálně v roce 1994, ale už předtím jsme hráli, hlavně pohádky, zpívali jsme a pořádali různé prázdninové a víkendové akce s dětmi. Poté co jsme delší dobu hráli podle scénářů jiných, dostali jsme chuť vytvořit si něco sami. Vznikla naše první autorská hra Krása Nesmírná.

Jak dlouho jste ji připravovali?

Je to vlastně hra, která vznikla na objednávku. V průběhu 14 dnů jsme měli vytvořit něco krátkého a vtipného na volné téma, co by sloužilo k pobavení mladých.

O čem pojednává?

Děj této klasické ruské pohádky jsme zachovali, ale vyjadřujeme ho trochu netradičně.

Co mám vyřídít divákům?

Že naše hra určitě změní jejich život.

Děkuji za rozhovor.

al

Hospoda na půdě vzkazuje:

at' chcete nebo nechcete, dnes bude

■ oběd: slepičí polévka s nudlemi
hovězí na smetaně, knedlík

■ večeře: rizoto z vepřového masa,
okurka

Úvodní

*Větru dešti neporučíš
slunce příliš nehřeje
nám po roce na Vysokém
přesto spolu dobře je.*

*Je to tak - zas zmizel v dáli
balík víc jak tři sta dní
Krakonoš si kabát navlík
že prý nám to znesnadní.*

*My ho přesto rádi máme
a sjedem se všichni sem
hasičárna a Krakonoš
jsou místa kam zalezem.*

*Mezitím i na "divallo"
trochu času najdeme!
Kdo ví kdo s kým se tu za rok
zas ve zdraví sejdem!*
jh

Valná hromada Vobskočáku

se koná ve čtvrtek 14. října
v 16:00 hodin!
Nezapomeňte zaplatit příspěvky!

**Připravuje něco Vobskočák?
Zkoušky jsou zahájeny!**

Jedna krátká

*Divadelníci se sjíždí
– začíná se v pátek
všichni vědí - zas po roce
je to pro nás svátek
jen se umej - namydli se
– ohol bradu brachu
zahajují až ze Sadské
Dvěma chlapy v šachu
poprvé jsou na Vysokém
– ať to nemá chyby,
ať se sem chtěj zase vrátet,
ať se jim tu líbí.
Po divadle přeneseme
svoje hrdlo lačné
pan Pošepný zazpívá nám
– a my týden načnem!*
jh

Vysocký Modrý mauritius

Jemné keramické přívěsky v podobě znaků Krakonošova divadelního podzimu, které - v barvě červené - zdobí hrudě členů přípravného výboru a pořadatelů a - v barvě bílé - členy hostujících souborů, mají i své modré bratry. Všichni pocházejí z dílny Zuzany Vavrkové. Těch posledních je pouze 30 kusů, takže se dají považovat za stejnou vzácnost, jakou je 12 kusů nejznámější světové filatelické rarity. Sběratelé mají na sehnání potřebného obnosu pouze několik hodin, přívěsky se objeví na pultíku s upomínkovými předměty dnes odpoledne před vítáním místního souboru.

al

Slevna Přehlídka měla ke sklonku sobotního dne vážnost, alespoň podle údajů od Ing. Josefa Hejrala, jenž je získal za ne zcela objasněných okolností, 6,2 tuny. Protože však není všem dnům konec, očekávají se ještě další výrazné přírůstky.

Anketa

DS Svítání z Hodoňovic svým hram
nám získal 92 hlasujících a ti mu
udělili 831 bodů.

Tisková konference

V den zahájení Krakonošova divadelního podzimu se konala první tisková konference v dějinách přehlídky. Mezi čtvrtou a pátou hodinou odpolední členové přípravného výboru KDP a Hronova, představitelka Ministerstva kultury ČR paní Vozková, Lenka Láznovská z pražské Artamy, útvaru

pro neprofesionální umění a estetickou výchovu informačního a poradenského střediska pro místní kulturu a zástupce největšího sponzora přehlídky - SPT Telecomu - byli k dispozici "tisku".

Mluvílo se mj. o struktuře přehlídek, jejich významu pro město a způsobech financování, širokou diskusi vyvolal dotaz na příčiny trvalého zájmu o amatérské divadlo. Nejžádanější byly informace týkající se letošního Krakonošova divadelního podzimu.

al

Výstava k 30 letům Krakonošova divadelního podzimu a 75 letům loutkové scény

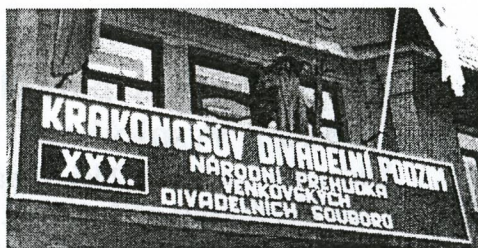
Ti, kdo si chtějí oprášit a utřídit vzpomínky na uplynulých 30 let, konkrétně vždy na jeden významný podzimní týden, a ti, kteří

tenkrát ještě nebyli nebo byli jin-
de a chtějí to poznat, mají mož-
nost. Výstava byla zahájena včera v
místním vlastivědném muzeu na-
cházejícím se kousek od budovy
Krakonoše. Na vernisáži za ochot-
níky promluvil Vladimír Dědek,
zahájil a ukončil ji smíšený pěvec-
ký sbor Mládí z Jablonce nad Ji-
zerou vedený sborníkem Kateři-
nou Jandurovou písněmi Rorando
celli, Černé oči, Plzeňská věž a
Měl jsem, měl jsem. Pětasedmde-
sát let existence vysoké loutkové
scény připomíná koutek s foto-
grafiemi a Kašpárkem, Vodnicí,
Rytířem, Čertem a Smrtkou. Dík
za výstavu, která bude otevřená
do 15. prosince, v době přehlídky
denně mezi 8:30 až 16:00 s poled-
ní hodinovou přestávkou, patří pá-
nům Pavlu Horovi, Josefu Hejralo-
vi staršímu a jeho vnukovi Honzo-
vi.

al

Výzva k pamětníkům přehlídek v letech 1991 až 1993

Pokud někdo z vás ví a může
doložit, jaký název nesla hospůdka
na malém sále v uvedených letech,
dejte nám prosím vědět do redakce
Větrníku - osobně či prostřednic-
tvím poštovní schránky. Pomůžete
nám zkompletovat přehledy o přeh-
lídkách. (Paměť je krátká.)

*Nejsem už, jak račte vědět,
žádný mladík, ba spíše kmet
lepší pro mě doma sedět
najíst, napít, schrupnout hned.*

*Jen v tom říjnu mi to vždy nějak nedá
divná divadelní nostalgie na mě sedá
dobrým lidem složit svoje velké díky
a přivítat ve Vysokém milé ochotníky.*

*Třicet podzimů již prošlo od té doby
kdy poprvé jsem tady na balkoně stál
čas pádí jak v Jizeře velké jarní vody
já rád vítám Vás nové generace dál*

Chtěl bych ale dneska

*velké díky vzdát
všem, co nemohou už s námi tady stát
všem, co rádi by tu s námi byli
však třicítky se dočkat nestačili*

*Vás ostatní pak vítám u nás na horách
a přeji krásný, nerušený pobyt
zážitků spousty, divadlo jak v snách
a sem tam nějaký vavříin ať je dobyt*

Na třicátou přehlídku

*ať rádi vzpomínáte
divákům vděčným hrst radosti dáte
a na samý závěr,*

*byť možná slzy skanou,
těšme se zas za rok,
za rok na shledanou*

Co se šustlo, dyš Slavníkovec potkal bábu z Vysokýho.

Inu, chaso milá, každej z nás jistě zná Dalskabáty, hříšnou ves. I samotnej Černošskej Pán Bůh a páni Izraelité říkali, že je to Krása Nesmírná. Nakonec i každý robě tady u nás ví, že tam pobejval i Ferda mravenec a dokonce byl v cizích službách. Tejdě večír, dyž se smrákne, toť se ví, že se v každý chalupě musí rozsvítit Lucerna, protože se ženský sejdou a derou pěři. Chlapi trefej akorát tak do hospody, jen né tý Dva muži v šachu, ty se tam držej už celej rok, ale všichni vokolo si vo tom pouďaj, že to je jenom taková Kočičí hra. Jesli se vám podařilo dočíst tullečky CVOKSTORY až do samýho konce, tak to neberte jináč než jako takovou nevydařenou Zpověď dítěte svého věku.

Slavníkovec Milan Čejka

Bába z Vysokýho Slávka Hubačíková

Naši sponzoři

SPT Telecom, obchodní náměstek ředitelství Jičín Ing. Lubor Bartoš

Pro Vysoké je Krakonošův divadelní podzim nejdůležitější kul-

turní akcí, na kterou se těší a připravuje skoro celý rok. Telecom je jejím největším sponzorem. Čím je pro něho zajímavá?

Po Třebíči je Vysoké druhým městem, kde sponzorujeme amatérskou přehlídku. Člověk je tvor společenský a potřebuje komunikovat, čehož důkazem je i naše firma, která různými technickými prostředky zprostředkovává tuto komunikaci na velké vzdálenosti. Přesto si myslím, že ta přímá komunikace mezi herci a obecnstvem je příjemnější.

Máte k Vysokému a ochotníkům bližší vztah?

Mým pracovním regionem jsou Semily a Jičín, takže se tu objevuji a zejména v zimě jsem zde často a rád. Jinak sám hraji ochotnický divadlo, dokonce jsme byli u vás jako hosté v roce 1992 se Zkrocením zlé ženy.

Jezdíte k nám do Vysokého o přehlídkách?

Alespoň jednou se sem každý rok dostanu. Letos se chystám na Dalskabáty v podání vašeho souboru.

Pane náměstku, co popřejete přehlídce?

Aby proběhla bez zkreslení a šumů, bez výpadků a poruch, prosťtě jí přeji dobrou kvalitu komunikace.

Děkuji za rozhovor.

al

Krakonošova kytička

Podzimní sluníčko zabarvilo listí do pestrých barev. Duha ze žlutých, okrových, zelených a hnědých tónů patří prostě k podzimu. Barevné listí se snáší do parků a zahrad, ale i na vysokých hřbitov. A cesta na něj patří ke Krakonošovu divadelnímu podzimu. Každý rok se vracíme malou vzpomínkou k těm, kteří by nám jistě pilně pomáhali, ale dalšího festivalu se již nedožili. Pokládáme mezi podzimní květy a listí malou kytičku s vědomím hluboké pokory a úcty k životu.

Nezapomenutelný byl tatínkovský přístup prvního Krakonoše a vedoucího občerstvení Pepy Tomeše. Samostatnou legendou se stal jevištní mistr Mirek Morávek, kromě velkého objemu poctivé práce nesměl chybět u žádné legrácky a žádného šprýmu. U pečení sejkor nesměla chybět jeho manželka Jaruška. Poctivý díl odvedli prodavači Větrníků, suvenýrů a cukrovinek Libuška Kramářová, Vašek Hladík, Józsa Hamar, Miluška a Pepa Kučerovi. V kuchyňce obětavě pomáhali Bětuška Nesvadbová a Vlastík Volmut. Krakonošovu řeč připravovala Adéla Hanušová a pro přehlídku pracoval také její manžel Vlád'a. Neobyčejně mladý odešel tanečník Jiřík Kučera. Důležitým prostředníkem s Městským úřadem a sponzorem se stal Josef Petruška. V každém z nich odešlo i kousek našeho života.

Přehlídkovou atmosféru vždy tvořilo báječné spojení místních pořadatelů a

dojíždějících hostů. Těšili jsme se na vlídný úsměv Ludvíka Němce i jeho manželky Jarušky. Lahodil nám moravský přízvuk Zdeňka Kokty či paní Slívové. S ledasčím by jistě pomohl táta českých ochotníků Vlád'a Lhota i Miloš Honsa. Objevovala se pravidelně žlutá kravata Jiřího Pelikána, diskutéra seminářů. Chybí nám moudrost Jiřího Beneše, se zajímavými podněty přijížděli Zdeněk Fejfar, Vlád'a Kaspar a mnoho dalších.

Je již nespočet těch, které bychom rádi přivítali, ale již si s nimi nikdy nepotřeseme rukou.

Nemůžeme je vyjmenovat všechny, protože třicet let trvání přehlídek představuje téměř celou jednu generaci, ale nedokážeme na ně zapomenout stejně jako na naše blízké ve Vysokém. A věřte, že bychom také rádi osobně navštívili místa jejich odpočinku. Krakonoš by jistě rád obešel celou naši republiku od Karlových Varů po Václavovice, od Josefova Dolu až po Strážkovice, a poklonil se památce přátel.

Snad i dnešní počasí lze připisat i Krakonošovým slzám, vždyť i ledaskomu z nás se při pohledu na milé tváře na výstavě v muzeu zaleskly oči. Proto posíláme alespoň pomyslnou květinu z Krakonošovy zahrádky všem přátelům, kteří již nedorazili. A s květinou i pozdrav, že se o přehlídku budeme starat dále tak, jak by si jistě všichni přáli.

Marcela Škodová

Za rok přehlídka putovní

O vzájemné spolupráci mezi domácími a normanskými ochotníky jste mohli, milí

přátelé, v loňském roce číst a slyšet mnoho. Avšak i zasvěcené možná překvapí poslední zprávy z přípravného výboru, totiž že od příštího roku se z vysocké přehlídky stane přehlídka putovní. Ano, v roce 2000 se vzápětí po svém skončení postěhuje do přímořského letoviska Trouville.

" Jde nám o to, abychom do Francie přivezli celou akci v co nejúplnější podobě, jak ji známe z Vysokého, " svěřil se nám už minulý týden člen přípravného výboru Jan Hejral. Ten díky svým obecně známým dobrým vztahům s řadou českých senátorů dokázal zajistit otázku dopravy. " Ano, pan Fischer se svou reisen se stává generálním sponzorem celého projektu a slíbil nám zapůjčit letadlo, " dodal Jan Hejral. Jak jsme se dále dozvěděli, cestovat do Trouville, by měli všichni účinkující, porota, technika, ale i část diváků pro dokreslení typické domácí atmosféry.

A protože se předpokládá, že zúčastněným souborům nebude činit problémy nastudovat své inscenace ve francouzštině, dohodli se pořadatelé na obou stranách, že obvyklé simultánní překlady do sluchátek by v tomto případě byly zbytečné.

Jak se v nynější fázi

Secondhand aneb Zprávy z druhé ruky

příprav zdá, také za hranicemi by si přehlídka měla zachovat soutěžní c h a r a k -

ter. "Souhlasím, " říká předsesta poroty profesor Císař, " ale nemůžeme tam rozdávat ceny za výkony ve Vysokém. " A dodává : " Případná disproporce mezi výkony tady a tam by mohla stát porotu prestiž. Takže by se správně mělo soutěžit znova. " Ovšem jak jsme zjistili, ne všichni členové poroty s tímto názorem souhlasí. " Všechna představení vidět znovu ? " nevěřičně kroutí hlavou jiný její nejmenovaný člen. " Copak jsem blázen ? Kdy bych se asi koupal v moři ? "

Mgr. Zojko Macháň

Mapa

Návštěvníci městečka, kteří v uplynulých několika dnech tápali a marně hledali mapu Krkonoš a Lužických a Jizerských hor, mají díky truhlářství pana Šikoly, kde ji oděli do nového kabátu, možnost opět najít své místo na zemi. Snad se tam v brzké době objeví i turistické ukazatele. K hezkým procházkám pak už bude chybět jenom sluníčko.

al

Sponzoři XXX. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

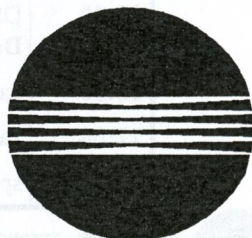
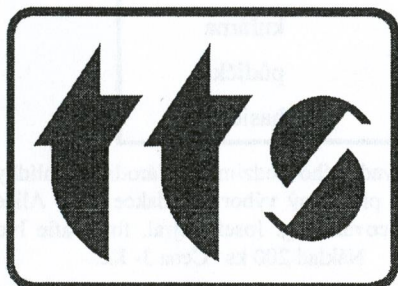

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

ŽELEZÁŘSTVÍ *11. listopad*
domácí potřeby - elektro

PNPŘES a.s.

MINOLTA

*Kdo si bere ženu pro její krásu,
má hezké noci, ale zlé dny.*

staroněmecké přísloví

Program na zítřek		
9:00	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	
13:00	příjezd DS Karolinka	
13:30	Kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	rozloučení s DS Horšovský Týn	malý sál
14:00	KPR	spořitelna
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Karolinka	na MěÚ
15:00	vítání DS Karolinka	před divadlem
16:00	DS Krakonoš Dalskabáty, hřišná ves	Velký sál
19:30	DS Krakonoš Dalskabáty, hřišná ves	velký sál
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	zahájení KPR	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, Mgr. Petr Pýcha, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd, David Hejral. Náklad 200 ks Cena 3- Kč.